

Betűvetés

A modern civilizáció alapjában változtatta meg életünket. Ám fogalmaink – például a betűvetés – még ma is kötődnek sok ezer éves történetünkhöz.

Az ember akkor kezdett túllépni vadászszerencséje forgandóságán, amikor vetni kezdett. Vetett, munkálkodott, aratott, etetett, figyelte az évszakok, az égbolt, a növények változásait. Aztán mindezeket papírra is vetette, hogy learathassa tudása gyümölcsét.

Az azóta eltelt pár ezer év során az írás aztán sokkal több lett, mint a praktikus dolgok lejegyzése. „A magyar kultúra napja” apropóján muszáj szót ejtenünk a betűvetés és az olvasás mai értékéről, helyzetéről.

Nincs mit szépíteni: az elektronikus információszerzés, szórakozás, kommunikáció bizony cseppet sem kedvez az írás és az értő olvasás készségeinek. Sokak szerint a padlóra viszi azt. Mert nem szép szavak, hanem gépi kódok keltik életre a virtuális teret, amit ikonok érintésével lakunk be, és használunk, egyéb óráinkat – szinte semmit nem hagyva a fantáziának – kitölti a képernyő.

Nem nőhetnek fel nemzedékek abban a tévhitben, hogy a tanulásnak, a tájékozódásnak, a kommunikációnak, a szórakozásnak, nota bene a kulturálódásnak mára túlhaladott, elavult eszköze az írásbeliség. (Gondoljuk csak végig, ugyan melyik vlogger, VR grafika, valóságshow lenne képes visszaadni kötőink szép verssorait?)

Az oktatáspolitikai döntéshozóinak, pedagógusoknak, szülőknek és nagyszülőknek egyaránt felelősségük van. Mindannyiunknak! Hiszen

gyermekeink azt „fogyasztják”, amit eléjük teszünk, és úgy, ahogyan tőlünk látják. Okosan és jól kell hát „tálalnunk” nekik. Az élményt adó olvasás örömét pedig tőlünk kell, hogy elirigyeljék.

Olvassunk hát nekik, velük, előttük, mellettük! Böngésszünk velük könyvtárban, könyvesboltban, hogy kultúránkra „víg esztendők” jöhessenek!

Dr. Simon László

kormány megbízott